

سه‌شنبه ۳ بهمن ۱۳۹۱ • سال دهم • شماره ۱۶۵۴ • ۷

شرق روزنامه ورزشی

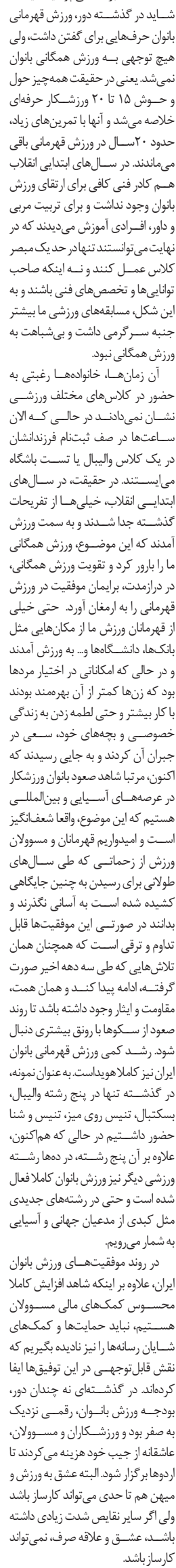
مسوولیت همسایگی، یادداشتی از یوسف مولایی	صفحه ۸
سهم ایران از خزر ۵۰ درصد است، گفت‌وگو با پروفesor حسن امین	صفحه ۹
پاداش من اخراج بود، گفت‌وگو با فیروز کریمی	صفحه ۱۰

نگاه	
تنیس ورزش مر فهان نیست	
در دهه ۶۰ تنیس ایران متأسفانه به دلیل تصور تعلق این رشته به قشر مرفه جامعه تا حد زیادی منزوی شد اما خوشبختانه از اوایل دهه هفتاد با تغییر نگرش در وضعیت تنیس ایران حرکت رو به جلوی خودش را آغاز کرد و از روزهای افول خود فاصله گرفت، هر چند در این مدت افت‌وخیزهایی وجود داشت اما موقعیت این ورزش به جایگاه تقریباً قابل‌قبولی در مدت‌زمان اندک رسید. در میانه دهه هفتاد بعد از سال‌ها ایران میزبان تنیس بین‌المللی «سات‌لایت» در تهران شد که در هر سال یک ماه متوالی بازیکنانی از کشورهای مختلف در آن به رقابت می‌پرداختند. این رخداد باعث شد که مردم ایران توجه‌شان به این ورزش بیشتر معطوف شود و بازیکنان هم با انگیزه بیشتر به کار خود ادامه دهند. از سوی دیگر به طور هم‌زمان مسابقات بین‌المللی جوانان هم برگزار شد و این دو تورنمنت سرآغاز ورود تنیسورهای ایران به جدول تنیس جهانی شد. هر چند بعد از سال ۷۷ برگزاری این مسابقات متوقف شد اما تداوم برگزاری مسابقات تنیس بین‌المللی جوانان امیدبخش آینده بهتری برای تنیس ایران بود. از طرف دیگر بازیکنانی که طی سال‌های ۷۵ و ۷۶ تجربه بیشتری در رقابت‌های تنیس بین‌المللی پیدا کرده بودند موفق شدند تیم جام دیویس ایران را تا فینال گروه دو منطقه آسیا و اقیانوسیه بالا ببرند. بعد از آن متأسفانه طی سال‌های اول دهه ۸۰ تنیس کشور از لحاظ اجرای برنامه‌ها یکی دو سالی با تزلزل روبه‌رو شد و همین موضوع باعث شد که تنیس ایران دورخیزی که به سمت موفقیت‌های بیشتر انجام داده بود را به مقب‌گرد تبدیل کند. اما خوشبختانه از اواسط دهه ۸۰ توجه بیشتری به تنیس نوجوانان و جوانان صورت گرفت و حال و هوای تازه‌ای در تنیس کشور به‌وجودآورد که از نتایج درخشان آن پیروزی‌های افتخاراتی است که این روزها نصیب تیم‌های نوجوانان و جوانان کشورمان شده است. البته اگر	

تنیس ایران بخواد شیرینی این پیروزی‌ها را در ده‌های سنی بالا هم تجربه کند نیازمند تداوم حمایت از گروه‌های سنی پایه تا بزرگسالان به صورت پیوسته خواهد بود. کسب مقام نایب قهرمانی تیمی آسیا در گروه سنی نوجوانان و کسب مقام‌های قهرمانی و نایب قهرمانی و سومی مسابقات تنیس دختران زیر ۱۴ سال، نویدبخش پیروزی‌های چشمگیر بازیکنانمان در آینده و در ده‌های سنی بالاتر خواهد بود. اما مسئله بسیار مهم که سرعت و آهنگ رشد این بازیکنان را تسریع خواهد کرد افزایش تماس‌های بین‌المللی بازیکنان تنیس کشورمان در مقایسه با سایر بازیکنان خارجی فعال در رشته تنیس است که در بهترین شرایط، یک‌دهم میزان مورد نیاز است. این موضوع از دو جهت موانعی را ایجاد کرد. یکی اینکه در قاره آسیا متأسفانه کشورهایی که مسابقات بین‌المللی تنیس در آن برگزار می‌شود فاصله خیلی بیشتری نسبت به هم در مقایسه با کشورهای اروپایی دارند. از سوی دیگر به دلیل تفاوت شدید تبدیل نرخ از امکان برگزاری مسابقات بین‌المللی که جایز آن لزوماً باید به صورت ارزی باشد در کشور ما به‌شدت کاهش پیدا کرده است. این تعداد مسابقات هم که در حال حاضر امکان برگزاری‌اش وجود دارد تکافوی رشد بازیکنان کشور را نمی‌دهد. شایسته است حامیان مالی اقتصادی که در این سال‌ها هم حمایت خوبی از سایر رشته‌های ورزشی در ایران انجام داده‌اند مثل سایر کشورهای دنیا وارد رشته تنیس شوند. البته لازم است که حامیان اقتصادی فعال در زمینه ورزش را از این موضوع آگاه کرد که حضور در این زمینه توجیه اقتصادی خوبی برای سرمایه‌گذاری دارد. برای مثال در حال حاضر بازیکنان شرکت‌کننده در گرناسلم حتی در صورت حذف در دور اول مبلغ هنگفتی در حدود ۵۰ میلیون تومان بابت باخت می‌گیرند. حال تصور کنید اگر این باخت تبدیل به برد شود چه اتفاقی می‌افتد. به طور هم‌زمان به نظر می‌رسد برنامه‌ای که برای توسعه تنیس گروه‌های سنی پایه اتفاق افتاده است باید همچنان ادامه پیدا کند چرا که در صورت توقف بعد از گذشت چندین سال دچار همین رکود خواهیم شد. علاوه بر این، برگزاری دوره‌های آموزش برای گروه سنی نونهالان و همچنین برنامه‌های آموزشی ویژه آموزش و پرورش، تنیس ایران را در آینده بیمه خواهد کرد. از طرف دیگر برگزاری مسابقات مختلف که می‌تواند برای علاقه‌مندان تنیس جذابیت داشته باشد می‌تواند تا حد زیادی جامعه ایران را متوجه جایگاه این رشته ورزشی در سطح دنیا کند. مثلاً برگزاری مسابقات تنیس ستارگان جهان طی سال‌های ۸۳–۸۱ در تهران باعث توجه زاید‌الوصف مردم ایران به این رشته ورزشی شد. از سوی دیگر رسانه‌های مکتوب، دبیری و شنیداری در صورت توجه تخصصی و کارشناسی پیوسته رویدادهای این رشته ورزشی می‌توانند تنیس ایران را در مسیر حرکت درست هدایت کنند. برای مثال «صدف صادق وزیری» یکی از تنیسورهایی بود که موفق شد از سال گذشته با حضور در رقابت‌های مختلف رفته‌رفته جایگاه خودش را بالاتر برده و به مقام قهرمانی غرب آسیا نایل شود. وی با شایستگی به‌عنوان یکی از نمایندگان غرب آسیا به عضویت تیم منتخب این ناحیه از آسیا درآید و با نتایج دلچسپی که در این رقابت‌ها هم به دست آورد احتمال عضویت در تیم منتخب آسیا هم وجود دارد.

یادداشت	
رشد کمی ورزش بانوان	
خدیجه سپنجی	
رشد و پیشرفت کاملاً مشخص و تفاوت زیاد جایگاه فعلی ورزش بانوان با آنچه ۳۰ تا ۵۰ سال پیش وجود داشته است بر کسی پوشیده نیست. شاید در گذشته دور، ورزش قهرمانی بانوان حرف‌هایی برای گفتن داشت، ولی هیچ توجهی به ورزش همگانی بانوان نمی‌شد. یعنی در حقیقت همه‌چیز حول و حوش ۱۵ تا ۲۰ ورزشکار حرفه‌ای خلاصه می‌شد و آنها با تمرین‌های زیاد، حدود ۲۰سال در ورزش قهرمانی باقی می‌ماندند. در سال‌های ابتدایی انقلاب هم کادر فنی کافی برای ارتقای ورزش بانوان وجود نداشت و برای تربیت مربی و داور، افرادی آموزش می‌دیدند که در نهایت می‌توانستند تنها در حد یک مبصر کارل عمل کنند و نه اینکه صاحب توانایی‌ها و تخصص‌های فنی باشند و به این شکل، مسابقه‌های ورزشی ما بیشتر جنبه سرگرمی داشت و بی‌شاهت به ورزش همگانی نبود.	

اول باشد چرا که من نسبت به رقبایم شناخت پیدا کردم و از استرسم خیلی کم شده است.» حضور وزیری و عملکرد خوب او نوید روزهای خوب تنیس بانوان را می‌دهد. رشته‌ای که تا پیش از این حرکت چندان رو به جلویی نداشت و بعد از ارغوان رضایی که متأسفانه این روزها نتایج خوبی نمی‌گیرد، دختر دیگری نبود که بتواند از این رشته دفاع کند. شاید یکی از مهم‌ترین دلایل این موضوع گران بودن این رشته ورزشی باشد. اما با همت فدراسیون قرار است که این رشته ورزشی در مدرسه‌ها آموزش داده شود. خود صدف معتقد است: «فدراسیون حمایت‌های زیادی از تیم‌های پایه کرده است و شاهد تحول چشمگیری در بخش بانوان بودیم.»

خلیلتاش: تنیس زنان متحول شده است

پروانه خلیلتاش، سرمربی تیم ملی تنیس زنان است و سابقه دو دوره مربیگری تیم ملی تنیس زنان ایران را در کارنامه دارد. او در رابطه با پیشرفت تنیس زنان می‌گوید: طی سال‌های اخیر شاهد تحول قابل‌قبولی در تنیس زنان کشور بوده‌ایم. زنان توانستند در رده سنی زیر ۱۳ و زیر ۱۶ سال مقام‌های قابل‌قبولی در رقابت‌های بین‌المللی کسب کنند. برنامه حمایتی فدراسیون از رده سنی پایه و توجه خاص به تیم‌های نوجوانان و جوانان موجب شده است تا این رشته امروزه در مدارس کشور آموزش داده شود. فعالیت بیشتر پایگاه‌های استعدادیابی، برگزاری اردوهای تدارکاتی داخلی و خارجی، شرکت بیشتر در مسابقات بین‌المللی و کسب تجربه مهم‌ترین عوامل توسعه است و امیدوارم در سایه یک برنامه‌ریزی مناسب شاهد حضور قدرتمند زنان ایران در سطح آسیا باشیم.

نکند و فقط توپ را به زمین حریف بفرستد.» «به نظر من نسل دخترهای تنیسور بعد از ما از نظر فیزیکی تنومندتر و قوی‌تر شده‌اند تا بتوانند با بازیکن‌هایی مثل سرنا ویلیامز، ماریا شاراپووا یا ویکتوریا آزارنکا مقابله کنند. با این همه من به شما قول می‌دهم که حتی در صورت آمادگی کامل شاراپووا و آزارنکا باز هم هیچ‌کدام توان مقابله با سرنا را ندارند. از ۱۰ سال قبل او از «سرنا ویلیامز» تبدیل به «سرنا اسلم» شده و تا به امروز هیچ‌کس نتوانسته در مقابلش مقاومت کند. زمانی که او حرف‌صانه به توپ ضربه می‌زند و سرسخته‌ها برای پیروزی می‌جنگد شکست دانش غیر ممکن است. سرنا تنیس را مثل شطرنج بازی می‌کند. در یک لحظه اگر غفلت کنید کیش و مات شده‌اید. شما باید راه و روش بازی در مقابل چنین بازیکنانی را در تورنمنت‌های کم‌اهمیت‌تر بیاموزید و اون‌وقت به گزند اسلم‌ها نیایید. من در دوران بازیگری با «هاری پیرس»، «استفنی گراف»، «کونچیتا مارتینز» مسابقه دادم. اوایل احساس می‌کردم در مصاف با آنها می‌میرم اما بالاخره شما راهی برای شکست دادن این غول‌ها پیدا می‌کنید و تنها راه پیدا کردن یک راه‌حل خوب برای شکست دادن این بازیکن‌ها، مسابقه دادن با آنهاست.

مارتینا هیگینز در پاسخ به سوال خبرنگار بی‌بی‌سی در مورد نظرش درباره «اندی ماری» تنیسور مرد اسکاتلندی که با وجود چندین بار فینالیست شدن، تاکنون موفق به قهرمانی در هیچ‌یک از چهار گرناسلم جهان نشده است گفت: «امیدوارم اندی ماری با قهرمانی در این مسابقات اولین جام گرناسلم خود را به دست آورد و آرزوی چندین ساله شما را هم برآورده کند. به نظر من آنچه که در مورد اندی در این دوره از مسابقات تغییر کرده به خدمت گرفتن یک مربی خوب به نام «یوان لندل» است، که البته ایده بسیار پسندیده‌ای بود. ایوان به اندی کمک می‌کند تا به بازی‌اش ایمان بیاورد. اندی بازیکن فوق‌العاده‌ای است اما به کسی نیاز دارد تا این را به او بقبولاند. از نظر تکنیکی ایوان لندل یکی از بهترین تنیسورهای دوران خودش بود. من فکر می‌کنم اندی خیلی خوش‌شانس است که ایوان را در کنار خودش می‌بیند و دیگر وقتش است که فرصت را از دست ندهد.»

ماریا شاراپووا

او در مورد علاقه صدف به تنیس و الگوی ورزشی می‌گوید: «برای من خیلی جالب بود که دختری با سن‌وسال کم مثل صدف تا این‌حد پشتکار داشته باشد. او به من می‌گفت که نمی‌توانم برایش معنی ندارد و هر چه را که بخواهد انجام بدهد با تلاش انجام می‌دهد. الگوی ورزشی‌اش راجر فدرر است. عکس‌های او را از روزنامه‌ها می‌برد و جمع می‌کرد. البته مربی کنونی‌اش (فرناز فصیحی) را خیلی دوست دارد.»

حضور وزیری و عملکرد خوب او نوید روزهای خوب تنیس بانوان را می‌دهد. رشته‌ای که تا پیش از این حرکت چندان رو به جلویی نداشت و بعد از ارغوان رضایی که متأسفانه این روزها نتایج خوبی نمی‌گیرد، دختر دیگری نبود که بتواند از این رشته دفاع کند. شاید یکی از مهم‌ترین دلایل این موضوع گران بودن این رشته ورزشی باشد

به گفته مادر صدف به قهرمان شدنش خیلی امیدوار است و به مادرش گفته: «رقیب‌های غرب آسیا خیلی ساده‌تر از شرق آسیا هستند. تنیسورهای تایلندی، سنگاپوری و... امکانات خوب و تمرینات زیاد باعث شده که جزو مدعیان باشند. اما من با کمک مربی‌ام توانستم موفق شوم. شکست‌خوردنم از رقیب ویتنامی‌ام به دلیل جو مسابقه بود. نه اینکه او نسبت به من برتری تکنیکی داشته باشد اما از او ترسیدم. احساس می‌کنم اگر یک‌بار دیگر برابرش بیایسم می‌توانم شکستش دهم. به نظرم هفته دوم می‌تواند خیلی بهتر از هفته

بررسی مدعیان قهرمانی در مسابقات زنان اوپن استرالیا

گرنند سرنا

۵– آنجلیکا کبر از آلمان با پنج هزار و ۵۵۰ امتیاز.
۶– لی‌نا از چین با پنج هزار و ۲۵۵ امتیاز.
۷– سارا ارانی از ایتالیا با پنج هزار و یکصد امتیاز.
۸– پترا کوئیتوا از جمهوری‌چک با پنج هزار و ۵۸۵ امتیاز.
۹– سامانتا استوسر از استرالیا با چهار هزار و یکصد و ۳۵ امتیاز.
۱۰– کارولینا ووزنیاکی از دانمارک با سه هزار و ۷۶۵ امتیاز.
با این همه در تنیس زنان، اگر شاراپووا و ویلیامز را کنار بگذاریم، بقیه بازیکنان رده بالااختلاف کیفیتی چندانی باهم ندارند. به همین جهت می‌توان احتمال داد که بازیکنانی چون رادوانسکا، کربر، لی‌نا کوئیتوا و ووزنیاکی هم بتوانند تا مراحل بالای تورنمنت برسند ولی اینکه بتوانند از شاراپووا یا ویلیامز بگذرند، حرف دیگری است.

در بخش زنان، در روز نخست این مسابقات، کیم کلابستر و کارولین ووزنیاکی به راحتی از سد رقبای خود گذشتند. ووزنیاکی دانمارکی، آناستازیا رادیونوا را در دو ست و با نتایج ۶بر ۲ و ۱بر شکست داد. کیم کلابستر بلژیکی نیز با نتایج ۷بر ۵ و ۱بر ماریا خوا کوهرل غلبه کرد و ارغوان رضایی، تنیس‌باز ایرانی‌ال‌اصل فرانسوی، در نخستین دور مسابقات در دو ست پیاپی در مقابل «شوای پنگ» از چین شکست خورد. رضایی در طول مسابقه به دلیل گرم‌زدگی شدید تحت درمان قرار گرفت. از سوی دیگر مارتینا هیگینز، تنیسور مشهور سوییسی و قهرمان سه دوره اوپن استرالیا، یک گرند اسلم و نفر اول تنیس زنان جهان در ۱۶ سالگی، که پیش از بازنشتگی‌اش ۱۳ بار با سرنا ویلیامز رودرو و در شش‌تای آنها پیروز شده بود، سرنا را قهرمان بی‌چون و چرای این دوره از مسابقات می‌داند. هیگینز در این مورد به خبرنگار بی‌بی‌سی می‌گوید: «کار خیلی مشکل است اما بازی با توپ سرنا عالی است. در عین حال شما به سختی می‌توانید دست او را بخوانید. او در شوت‌های اول، زدن توپ و برگشت‌ها بسیار قدرتمند است.

حریف سرنا فقط باید در زمین یک گوشه بماند و بجنگد. به نظر من حریف سرنا باید خیلی خوشحال باشد که قرار نیست در رینگ بوکس با او دست و پنجه نرم کند و زمین تنیس سرنا را مجبور می‌کند از خط سفید تجاوز

ویکتوریا آزارنکا

۱۰ روزی می‌شود که تمام اخبار ورزشی بانوان حول یک دختر ۱۳ساله می‌چرخد؛ صدف صادق‌وزیری. تنیسور نوجوانی که این روزها در ویتنام است و برای رسیدن به تیم منتخب آسیا که دروازه‌ای برای رسیدن به مسابقات جهانی است، مسابقه می‌دهد. هفته اول این تورنمنت روز جمعه تمام شد و صدف صادق‌وزیری توانست به همراه یار یمنی‌اش در رده دوم قرار بگیرد. نایب‌قهرمانی‌اش به خاطر شکست است که از حریف ویتنامی‌اش پذیرفته. آن هم با یک اختلاف...

این اولین باری نیست که صدف توانسته موفقیت چشمگیر به دست بیاورد. پیش از این هم در مسابقات آسیایی حضور داشته و انصافاً هم عملکرد بسیار خوبی از خودش نشان داده است چرا که توانست با شکست تمام رقبای غرب آسیا، به مسابقات آسیایی راه یابد. سه قهرمانی کشور در کارنامه دارد و جالب اینجاست که باوجودی که باید در گروه زیر ۱۴سال برای قهرمانی کشور مسابقه می‌داده، در یک رده بالاتر از سن خودش شرکت کرده و قهرمان شده... حضور او در ویتنام و مشکلات تماس باعث شد که با مادرش گفت‌وگو کنیم. او می‌گوید: «از هشت سالگی صدف را به کلاس تنیس بردیم. دلیل خاصی برای انتخاب این رشته نبود فقط همین که او یک ورزشی را شروع کرده باشد. بعد از دو، سه ماه مربی‌اش به من گفت که استعداد صدف خیلی خوب است و می‌تواند در مسابقات قهرمانی کشور شرکت کند. حقیقت این است که پشتکار صدف و علاقه‌اش باعث شد که ما هم به کنار بیاییم. صدف دانش‌آموز مدرسه تیزهوشان است و من همیشه فکر می‌کردم بهتر است این توانایی‌اش را در درس به کار بگیرد اما وقتی دیدم هر روز علاقه‌اش به تنیس بیشتر می‌شود دیگر مانع‌اش نشدم.»

مینا ساجدی‌نیا: مسابقات تنیس اوپن استرالیا که نخستین دوره آن به سال ۱۹۰۵ با یز می‌گردد، تا سال۱۹۶۹ به نام جام قهرمانی استرالیا شناخته می‌شد و از آن سال نام جام آزاد (اوپن) استرالیا را بر خود گرفت. تا سال ۱۹۸۷ مانند ویمبلدون، همه بازی‌های این مسابقات روی زمین‌های چمن انجام می‌شد. اما از سال ۱۹۸۸ زمین‌های هارد کورت جایگزین شد. تا پیش از سال ۱۹۷۲ که شهر ملبورن به دلایل اقتصادی و شاخصه‌های توریستی به عنوان محل دایمی این مسابقات برگزیده شد، تغییر محل برگزاری مسابقه‌ها از سنت‌های مرسوم این تورنمنت بود و حتی نیوزیلند هم سابقه برگزاری این مسابقات را دارد. در هر حال از دوشنبه چهاردهم ژانویه تمام بزرگان تنیس جهان، به غیر از نادل، در ملبورن گرد آمدند تا اولین تورنمنت عمده جهان در سال ۲۰۱۳ را برگزار کنند. نتیجه این مسابقات هرچه که باشد، علاقه‌مندان تنیس در سرتاسر جهان برای دو هفته شاهد مبارزات پرهیجانی در ملبورن خواهند بود.

در بخش زنان این مسابقات در حالی که «سرنا ویلیامز» در اوج است و «شاراپووا» هم در آمادگی کامل به سر می‌برد و به نظر می‌آید که فقط در برابر حریف آمریکایی‌اش کم می‌آورد، بعد به نظر می‌رسد که «ویکتوریا آزارنکا» بتواند با موفقیت از مقام قهرمانی خود در استرالیا دفاع کند اما در هر حال و بخت اصلی قهرمانی است و به احتمال زیاد خواهد توانست تا نیمه‌نهایی بدون مشکل پیش برود. این در حالی است که در جدیدترین رده‌بندی تنیس‌بازان زن جهان که برای اولین‌بار در سال ۲۰۱۳ و پیش از شروع این مسابقات منتشر شد، «ویکتوریا آزارنکا» در صدر قرار گرفته است. در این رده‌بندی که از طرف اتحادیه تنیس‌بازان حرفه‌ای جهان منتشر شد، آزارنکا با ۱۰ هزار و ۵۹۵ امتیاز در صدر قرار گرفت و پس از وی ماریا شاراپووا از روسیه با ۱۰ هزار و ۴۵ امتیاز در رده دوم قرار دارد.

به گزارش خبرگزاری آلمان از هامبورگ، رده‌بندی نفرات بعدی ۱۰ تنیس باز برتر زن جهان در زیر آمده است:
۳– سرنا ویلیامز از آمریکا با ۹ هزار و ۷۵۰ امتیاز.
۴– آنجینسکا رادوانسکا از لهستان با هفت هزار و ۵۰۵ امتیاز.

سرنا ویلیامز